

נחלרי נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברוסלב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גליון מס' 854
פרשת צ' - פרה

רמ"ז	צאת השבת	כניסת שבת	הדלקת נרות
20:14	19:33	18:18	יחשלים
20:12	19:36	18:38	תל-אביב
18:14	19:36	18:31	חיפה
20:11	19:36	18:38	באר שבע

דבר ראש הישיבה

היום שאין לנו את אפר הפרה קוראים במקום פרשת פרה • על ידי קריאת פרשת פרה מקבלים רוח טהרה • בזכות אברהם זכינו לאפר פרה ועפר סוטה • הטומאה היא סתימת האור העליון והטהרה היא גילוי האור

ההבדל היסודי בין אפר לעפר הוא, שאפר זה מציאות של דבר שהיה ונגמר, ועפר הוא להיפך, הוא הכוח המצמיח האדמה שממנה צומח הכל.

אברהם אבינו זכה לבחינת עפר ולבחינת אפר, כלומר, הוא זכה לכוח של הכלי של הדבר, אבל מאידך הוא זכה כלי ומיתה של טומאת מת, אבל אברהם אבינו זכה גם לעפר שזה כוח של צמיחה, ועל ידי שהוא חיבר את האפר שהתכלה לעפר שחזר וצמח, זה יצר את כוח הטהרה, ובזכות זה הוא זכינו שיהיה לנו את אפר הפרה שמטהר מהטומאה ומגלה שמה שהתכלה חוזר וצומח חזרה, ואין מציאות של טומאה ומוות כלל.

סתום ואטום

הכוח הזה של אפר פרה אדומה הוא כוח עצום ונורא; אדם נטמא בטומאה החמורה ביותר שהיא טומאת מת, והיא אבי אבות הטומאה, והתורה הקדושה נתנה לנו את הכוח לצאת מאותה הטומאה על ידי אפר הפרה.

נתבונן מהו טומאה. שורשה של המילה "טמא" מגיעה מהמילה טמטום, מלשון אטימות וסתומות, הטומאה היא בחינה שהדברים אינם ברורים אלא סתומים ואטומים, ולכן הטומאה גורמת לטמטום, כלומר למציאות סתומה ובלתי ברורה.

זוהי גם הסיבה שהיום אין לנו נבואה, משום שאין לנו את הטהרה של אפר הפרה, ואנו בבחינת סתומים ואטומים ואיננו יכולים להשיג את הנבואה. וגרוע מכך, הטומאה משפיעה עלינו שאנו לא מבינים אפילו שחסר לנו את הנבואה, וכן אין אנו מבינים למה אין לנו נבואה.

מה טהרה? טוהר הוא מלשון 'טהירו' - אור, (ובלשון המקובלים ישנו עולם גבוה מאד הנקרא עולם הטהירו - עולם של אור) בארמית האותיות ט' וצ' מתחלפות, ולפי זה טוהר הוא מלשון צוהר - אור, טהרה זו בחינה של אור.

הטומאה אוטמת את מי שנטמא ומונעת ממנו את האור העליון הרוחני, ולכן מי שנטמא לא יכול להשיג מדרגות גבוהות בנבואה ובעבודת ה'.

כאשר אדם נוגע במת, נדבק בו הכח של המת - כוח החושך, וזה מונע ממנו להשיג את האור העליון. על ידי הזאת אפר הפרה, נפרד מהאדם החושך שהגיעה מכוח המת, ומאיר בו האור העליון הרוחני - והוא נעשה טוהר.

כתב רבינו בליקוטי מוהר"ן תורה ע"ד: "...ואחר פורים קורין פְרֶשֶׁת פָּרָה, שְׁהִיא הַכֶּהֱן לְפָסַח כִּי פְרֶשֶׁת פָּרָה קוֹרִין, כִּדִּי שְׁיִהְיֶה נִזְהָרִין לְשַׁחַר מְטֻמָּאֵת מֵת, כִּדִּי שְׁיִהְיֶה טוֹהָרִין לְעִשׂוֹת הַפֶּסַח. וּבִתְחִלָּה הוּא בְּחִינַת פּוֹר, כִּי פוֹרִים עַל - שֵׁם הַפָּר, וְאַחֵר - כֶּף נִעְשָׂה פָּר"ח...".

מדברי רבינו הקדוש לומדים דבר עמוק מאוד, שבדורנו שלא זכינו שיש את אפר הפרה האדומה, ואם כן נראה שכביכול אין לנו אפשרות של טהרה, אבל באמת אין כן הדברים, אלא עצם קריאת התורה בפרשת פרה בכל שנה, זה עצמו כבר פועל עלינו טהרה, ומשמים מערים רוח טהרה על מי שקורא פרשת פרה, למרות שהוא אינו עושה אותה בפועל.

מעשה נורא מובא בספר רוח חיים לגר"ח מוואלז'ין, וכך מספר שם הגר"ח: מעשה באשה שנכנסה לבית מדרשו של ה"ט"ז והחלה צועקת מרה, פנו אליה התלמידים מסביב וניסו להרגיעה ולהבין את רצונה, אך היא בשלה המשיכה לזעוק ולצעוק, עד שהבינו התלמידים מתוך בכיה ודיבורה המקוטע, שהיא בוכה על בנה שעמד על סף מוות. פנו הם לרבה ה"ט"ז וביקשו ממנו שיפעל עבורה ישועות, אמר לה ה"ט"ז, אין לי איך לעזור לך, אבל זאת אעשה, שאקדיש את הלימוד היום בבית מהדרש לרפואת בנך, האשה חזרה לבית וכעבור מספר שעות בנה קם על רגליו והמחלה חלפה ועברה כלא הייתה. בסיפור זה רואים אנו כמה גדול כוח לימוד התורה הקדושה, שהוא בעצמו פועל ישועות גדולות שאי אפשר לפעול בדרך אחרת.

ואתו הדבר, על ידי קריאת פרשת פרה שקוראים אותה בתורה, אפשר לפעול רוח טהרה שבחינה מסוימת היא גדולה יותר מעצם אפר הפרה בעצמו, משום שהפרה היא בבחינת מעשה מעולם העשייה, אבל קריאת פרשת פרה היא במדרגה גבוהה יותר, כי היא מהחכמה העליונה הנעלמת והבלתי מושגת.

עפר ואפר

בזכות מה זכו עם ישראל לאפר פרה אדומה? כתוב במדרש שבזכות שאברהם אבינו אמר "ואנוכי עפר ואפר" זכו בניו לעפר סוטה ולאפר פרה. בזכות מה שהוא אמר "ואנוכי עפר" הם זכו למצוות סוטה, ובזכות מה שהוא אמר "ואפר" הם זכו למצוות אפר פרה אדומה.

גם אני קורא

שמע ישראל

פעמיים ביום < 8 בבוקר < 8 בערב

צו 8

אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי אמר לחן הקדוש ברוך הוא לישראל אפילו לא קיטנים אלא קריאת שמע שחיות וערכית אי אתם נמסרין בידים (סנה"ד)

לטמא טהורים - באומר קדוש

של הפרה ואין בו זכר למציאות הפרה, ומזה דייקא מזים על הטמא.

מעשה הפרה מלמד אותנו יסוד חשוב לחיים, שאפילו מי שנטמא באבי אבות הטומאה - אותו אחד שנפל בעצבות ויאוש, והוא חושב בליבו שאבדה תקוותו ושום דבר לא יצמוח ממנו והיאוש הזה מוסיף ומשרה עליו עוד ועוד עצבות וטמטום הלב עד תחושה של מעין מיתה, והוא חש כאילו אבדה כל תקווה.

נקודות טובות

והנה כאן מגיעה התורה ומלמדת אותנו, שאין זו הדרך מוציאתו מידי עבירה - לא כך צריך להיות דרכי התשובה, אלא אדרבה, על האדם לדעת שיש לו תקווה להתרומם ולצאת לדרך חדשה ולהצליח לטהר את עצמו מהיאוש השורה עליו והדיכאון הגדול בו הוא נמצא.

זה האפר של הפרה, אותו האפר שנראה כאילו הוא אינו שווה כלום, בכלל לא ניכר שאי פעם הייתה כאן פרה, זהו הרמז לאדם שנשבר לגמרי ונפל להיכן שנפל עד שלא ניכר כלל מציאות האדם שבו. ועל אותו האפר דייקא אומרת לנו התורה שיש בו כוח לטהר את האדם מטומאת המת. כאן רואים

שאפילו אם האדם נופל למדרגה הנמוכה ביותר ומגיעה ליאוש גדול ועמוק, לעולם ועד בכוחו לצאת מאותו משבר ומאותה נפילה.

וזהו "הגבהות" עליה מדבר הבעש"ט הקדוש, הגבהות שהאדם צריך להגביה את עצמו ולהראות לעצמו כמה הוא שווה, למצוא את הנקודות הטובות שבו, ועל ידי כך להתרומם ולצאת מהמשבר בו הוא שרוי.

באומר קדוש

נסיים ביסוד חשוב המובא ביוצרות של פרשת פרה. וכך כתוב בפיט לפרשת פרה: "לטהר טמאים לטמא טהורים באומר קדוש". מילים אלו אומר דרשני, מה רמז כאן הפייטן.

את הדברים מסביר בטוב טעם ודעת הרב הצדיק מקו'נין ר"ר משה אליקים בריעה זצלה"ה בספרו "קהלת משה": יש לומר דהנה יש אנשים כשרים שאומרים "קדוש" בכונה טובה ומעולה. אבל יש ג"כ פחותי הערך שאומרים ג"כ בפיהם "קדוש" אבל לבם בל עמם. ומחשבתם משוטטות בהבלי עולם הזה, וזהו שאמר הפייטן: "לטהר טמאים לטמא טהורים באומר קדוש" כלומר, כפי שאומרים הקדוש ולפי כוונתן, ככה הוא הפעולה, היינו כשאומרים בכוונה המעולה הוא "לטהר טמאים", ולהיפך ח"ו, הוא "לטמא טהורים"....

שבוע אנו קוראים במפטיר פרשת פרה, וזאת כחלק מהתהליך של הטהרה לקראת חג הפסח.

תהליך הטהרה מטומאת מת על ידי פרה אדומה הוא אחד הדברים הבלתי מובנים בעליל בכל התורה כולה, עד כדי כך שגם החכם מכל אדם - שלמה המלך ע"ה, אמר על דיני פרה האדומה "אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני".

בזמן שביט המקדש עמד על מכונו הייתה קיימת חובה להיטהר לפני הרגל. גם בזמנינו שבעונותינו חרבה בית מקדשינו ותפארתנו, קבעו חז"ל לקרות פרשת פרה בסוף השנה כדי שנקבל רוח טהרה, מעין הטהרה שהייתה בזמן בית המקדש.

"הגבהות"

כתוב בספר כתר שם טוב (אות שצג): נודע מה שאמר הבעל שם טוב ז"ל ששאלוהו על ענין פרה אדומה. היכן הוא רמוזה לבוא מזה לעבודת ה' יתברך תמיד? והשיב הבעש"ט זלה"ה שזהו ענין "הגבהות" שנטהרת הטמאים הרחוקים מה' יתברך, ומטמא את הטהורים שנתקרבו כבר לה' יתברך, שח"ו אם יתערב בהם "גבהות" יתועב לפני ה'.

יסודות אלו הם עמוקים ורמים, ננסה יחד להבין כיצד ניתן להוריד את הדברים ולהחדירם לתוך הלב של אנשים במדרגתנו, ומה כן אנו יכולים לקחת מדבריו של הבעש"ט הקדוש.

אני שרוף

נתבונן תחילה בייחודיות של דין פרה אדומה יותר משאר הקורבנות. בכל הקורבנות כולם מביאים קרבן ומקריבים אותו על המזבח ועל ידי כך נעשה כפרה לאדם ומסתלק ממנו החטא שפגם בנשמתו. לעומת זאת, בפרה אדומה הצורה בה נעשים טהורים היא על ידי הזאת האפר על הפרה, לא על ידי הקרבת הקרבן ולא על ידי זריקת הדם, אלא דווקא על ידי אפר הפרה נגמרת הטהרה.

נתבונן מעט יותר פנימה: בכל הקרבנות עיקר ההקרבה היא הדם והאימורים שהוא עיקר חיות הבהמה, וכדוגמתו באדם שעיקר חיותו היא הנפש הבהמית שהיא החלק שהאדם מקריב לה, וכמו שכתוב "אדם כי יקריב מכם", ודרשו חז"ל: מכם... על שם שהוא מקריב את חיותו הגשמית לה'.

שונה הדבר בפרה אדומה שמיד שורפים אותה כליל על בשרה ודמה עד אשר לא נשאר ממנה שום לחלוחית של חיות, ואז נוטלים את האפר שהוא ההתכלות הגמורה

עוד לא מנויים?

קבלו מגזין חנים להכרות!

עזות de האזר וסיפוק וחוכה איכותי לחיים טובים יותר

עפ"י תורת רבינו הקדוש רבי נחמן, מלידים וכלל בני החסידים.

מוקד מנויים:

02-623-1218

ניתן להירשם בכל עמדות 'נדרים פלוס' יציאות - טופס הרשמה

הכיפה!

גליון 110

אדר תשפ"ד

חדש!

הגליון השנה

המיוחד לילדים

בפורת מנויך

החיים הנעלמים

הטומאה עוזבת את הנוגע במת, והוא נעשה טהור.

...

העומק של הדברים. החיות של האדם לעולם מגיעה מכוח נעלם ובלתי ידוע, וכמו שכתוב "החכמה תחייה את בעליה", כלומר, החכמה היא כוח החיים, וכן כתוב "החכמה מאין תמצא", כלומר, מהאין הנעלם, משם שורש החכמה, ונמצא שהחיים מגיעים מהכוח הנעלם הבלתי ידוע.

כאשר האדם נוגע במת חל עליו טומאת מת, וזוהי טומאה שיונקת מההעדר החיים.

על מנת להיטתר מאותה טומאה, על האדם לעורר בעצמו את כוח החיים, את הכוח הנעלם הבלתי מושג שהוא הנותן חיים.

ובשביל זה מצווה אותנו התורה לעשות פרה אדומה אשר דיניה נעלמים ובלתי ידועים. כאשר מזים על האדם מאפר הפרה שהוא אפר נעלם ונסתר ובלתי מובן אשר אין לו טעם, זה מעורר בו את הכוח הנעלם הבלתי מובן, וזה הנותן באדם כוח חיים תחת כוח החיים שהסתלק

שבוע או קוראים בשבת את פרשת פרה. פרשת פרה היא מהפרשיות התמוהים והנעלמים ביותר, לא רק בדורינו אי אפשר להבין את עומקה ואת כוונת התורה, אלא גם החכם מכל אדם הלא הוא שלמה המלך ע"ה, אמר: "אמרת איחכמה והיא רחוקה ממני". פרשת פרה אדומה יש בה דברים תמוהים ביותר אשר אין שכלו של אדם רגיל מסוגל להכיל.

נכון, כך זה פרשת פרה, אבל בוודאי שיש כאן עומק מיוחד, מדוע דווקא את פרשת פרה אי אפשר להבין יותר משאר חלקי התורה?

אמנם להבין את פרשת פרה אדומה אי אפשר, אבל להבין מדוע אי אפשר להבין, כן אפשר, וזכינו ור' נתן בליקוטי הלכות מסביר את הדברים על פי דברי רבינו הקדוש נמ"ח.

...

המעמקים הגדולים של שליטת כוח הטומאה זה במתים, ידוע על הרבה שהקפידו שלא להיכנס כלל וכלל

אחכמה...

וְזֶה בְּחִינַת פְּרֶשֶׁת פְּרָה שְׁקוּרִין אַחַר פּוּרִים, כִּי פְּרֶשֶׁת פְּרָה אֲדוּמָה הוּא חֲדוּשׁ גָּדוֹל שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהַשִּׁיג, כְּמוֹ שְׁכָתוּב, אֲמַרְתִּי אֲחֻכְמָה וְהִיא רְחוּקָה וְכוּ', וְעַל יְדֵה דִיקָא מְטַהְרִין מְטַמְּאֵת מַת

ממנו על ידי טומאת המת, ועל ידי כן נעשה האדם טהור מכוח רוח החיים שניתן בו.

ר' נתן ממשיך ומסביר, שזהו גם הטעם מדוע עושים את שריפת הפרה מחוץ למחנה.

כי בכוחו של האור הנעלם הבלתי מושג להאיר כל כך למטה, עד שהוא מאיר מחוץ למחנה אפילו לנפשות הנפולות ביותר שנטמאו בטומאת מת, ועל ידי כן שורה עליהם רוח של טהרה - רוח של חיות, והם מיתקנים ויוצאים מטמאה לטהרה.

(ליקוטי הלכות תחומין הלכה ד טו)

לבתי קברות משום רוח הטומאה ששורה שם. כאשר האדם מת וניטל ממנו כוח חיותו יש לטומאה שליטה גדולה בגוף המת, ולכן בבתי הקברות ישנה רוח של טומאה נוראה וקשה.

כוח הטומאה של המת לא שורה רק על המת בעצמו אלא גם על כל מי שנוגע בו, טומאת מת מטמאה אחרים במגע ובעוד אופנים, וכל מי שנקשר למת גורם שיהיה בכוח רוח הטומאה לשרות עליו.

הפרה אדומה היא התיקון לקלקול של המת, על ידי שמזים ממי החטאת הנוצרים מאפר הפרה, רוח

הכי קרוב - הכי מפנק
הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הציון!
050-4141-497
avraham201@gmail.com

8 LANDAU
לנדאו - הבית שלכם באומן

הפחד של ליז'ענסק

רל"ח שנה לפטירתו של הצדיק ר' אלימלך מליז'ענסק זיע"א • כ"א אדר תקמ"ו - תשפ"ד

את זיו פניו נופל על האדם יראת אלוקים. הלה סיים את דבריו בביטחון, תוך כדי שהעגלה כבר החלה לנסוע: אינו דומה חג הסוכות במחיצתו של הרבי לחג הסוכות כאן בעיירה....

ר' מיש'ל הקשיב ושמע, אך בלבו עלתה התמיהה, הן אני סגור ומסוגר עשרים ושתים שנה, עסוק אני כל כך הרבה זמן בלימוד התורה, ומדוע הללו לא באים אלי לחג הסוכות, ומיהו בכלל אותו ר' אלימלך שכולם נוסעים אחריו, מה יש לו למכור יותר ממה שיש לי, וכי איזה יראת אלוקים יש אצלו שאין אצלי....

אך לא איש כר' מיש'ל אשר כל חייו היה עסוק בלימוד התורה, יותר על חיזוק בעבודת ה', וכך החליט ר' מיש'ל בלבו שבמהלך חג הסוכות האו יעלה על העגלה וייסע ליז'ענסקה לבדוק מיהו ר' אלימלך.

• • •

לליז'ענסק הגיע ר' מיש'ל לביל הושענא רבה, הוא נכנס לבית המדרש ושמח לראות כי כעת עומד להתחיל דרשת ליל הושענא רבה של ר' אלימלך, הוא נעמד והצטופף בין החסידים הרבים כשהוא ממתין בקוצר רוח לדרשתו של ר' אלימלך.

לפתע נכנס ר' אלימלך הביט לעבר הקהל והחל לצעוק: "העולם חושב שיראת אלוקים כלום היא, וכי כל אחד יכול להשיגה, אין זאת, יראת אלוקים היא לא מטאטא שכל אחד יודע כיצד להשתמש בו, על יראת אלוקים צריכים לעמול ולעבוד!!!" פחד ורעדו אחז בקרב כלל השומעים, לפתע כולם חשו רוח יראת אלוקים בלתי נתפסת המרחפת באוויר, גופם שלא יכול היה להכיל זאת קרס תחתיהם, ורבים נפלו מתעלפים על ריצפת האבן.

גם ר' מיש'ל קרס תחתיו, אלא שבשונה משאר החסידים שבעבור מספר דקות הצליחו להתרומם בכוחות עצמם או בעזרת חבריהם, ר' מיש'ל נשאר שוכב על הרצפה ללא כוח לנוע ולזוז, כמה אנשים אשר עמדו סביבו סחבו אותו על גבי מיטה אשר הובאה למקום, והניחו אותו בדירה סמוכה, שם המשיך ר' מיש'ל לשכב ללא יכולת לנוע.

• • •

ר' מיש'ל שכב על המיטה במשך מספר ימים אחרים שמחת תורה כשעיניו עצומות, ורק כעבור מספר ימים הוא הצליח לפקוח את עיניו. והמספט הראשון שהוא הוציא מפיו, היה, "אה... רק כעת הבנתי מהי יראת אלוקים, ומיהו ר' אלימלך מליז'ענסק שהכל נוסעים אצלו."

מיש'ל או יותר נכון לומר ר' מיש'ל, היה מאלו שנמשכו ללימוד התורה כמו ברזל העומד בקרבת אבן מגנט וממשך אחריו באופן ספונטני, היו כאלו שהעידו כי כבר מצעירותו וממש משנות ינקותו הוא היה יושב והוגה שעות רבות מעל דפים ישנים וקמוטים של ראשונים ופוסקים, כך שלא היה הדבר לפלא בעיני מכריו ובעיקר מכיריו, כאשר החליט תקופה לאחר חתונתו להסתגר בתוככי חדר קטן ולעמול בתורה ללא הפסקה.

את החלטה זו קיבל כמובן יחד עם נוות ביתו אשר עמדה לצידו וגם היא חונכה כי תכלית האדם הוא עבודת ה', חינוך זה נשא פרי כאשר עמדה היא תמיד לימין בעלה מיש'ל בכל מצב ובכל זמן, וגם באותה החלטה גורלית היא קיבלה והסכימה לבעלה לפרוש מכל עניי העולם הזה ולקחת על עצמה את עול כלכלת הבית, כאשר מיש'ל היה סגור ומסוגר מאחורי דלתות חדר קטן בירכתי ביתו, כשהוא עמל בתורה ללא הפסקה, רק בשבתות הוא היה יוצא מחדרו הקטן לערוך את שולחן השבת יחד עם בני ביתו.

עשרים ושתים שנה היה מיש'ל סגור ומסוגר כשהוא כמעט ולא פוגש דמות מהעולם החיצון, ואפילו את אור השמש הוא לא רואה! ובכל אותו הזמן הוא עלה והתעלה, הודרך זיכון אחרי זיכון, השיג השגות בלימוד התורה הקדושה ובעבודת ה', עד שהוא הרגיש כי הוא השלים את עבודתו והוא יוכל כבר לצאת מחדרו ולרדת לאנשי העולם הזה, כשכל העת הוא לא מסיח את דעתו מלימוד התורה הקדושה.

• • •

ההמולה הרבה שקידמה את פניו עם יציאתו לחוץ בפעם הראשונה הפגיעה אותו מאד, היה זה הזמן שבין יום כיפור לסוכות, והנה הוא רואה אנשים רבים מעמיסים את חפציהם ועולים על עגלות הרתומות לסוסים, כשעל פניהם ניכר יראת ה' שאחרי ימי הדין, יחד עם שמחה ונהרה שלא מעלמא הדין. ר' מיש'ל ניגש לקבוצה קטנה שכבר עמדה לצאת בנסיעה, ושאלם אותם לאן פניהם מועדות.

אחד הצעירים שבחבורה הפטיר לעברו בחיפזון "מה הפירוש לאן?! לליז'ענסק לר' אלימלך!"

ר' מיש'ל הביט בהם, והמשיך לשאול: ומה כל כך מיוחד שם? מדוע כל כך הרבה אנשים נוסעים לשם?

הלה הביט בפניו בארשת תימהון והשיב: וכי אינך יודע? וכי אין אתה מכיר את ר' אלימלך אשר רק מלראות

וכי יראת אלוקים היא מטאטא! קברו של ר' אלימלך מליז'ענסק

אם אתה מחפש את האור הפנימי בעבודת ה', משמעות לחיים וקרבת ה' - מקומר איתנו!

לפרטים:

052-767-9638

ישיבה לבעלי תשובה 'נחלי נצח' הממוקמת בלב האיזורים הרריים בירושלים

מחפש את האור?

סביבה חמה ומקרבת

תנאי פנימיה מלאים

התחזקות והרבה שמחה

הלכות והליכות הבית יהודי

לימוד פרטי בליווי ראש הישיבה שלי"א

שיעורים קבוצתיים בגמרא וחסידות

הורים, לפרה אדומה? אלא שחז"ל הסבירו את הדין של פרה אדומה על פי המשל "שתבוא האם ותקנח את צואת בנה", ובן שמכבד את הוריו זכאי שהאם תקנח את צואתו....

• • •

כפרי תמים שאל את רבו: היאך אמרו חז"ל "אין צו אלא לשון זירוז", והרי הצב הוא החיה שהולכת הכי לאט. השיב לו הרב בשנינות: אדרבה, זה מה שאמרו חז"ל "אין צו אלא לשון זירוז", כי מי שאינו זריז צריך לזרוז, אבל הזריז לא צריך לומר לו להזדרז....

מ עשה במשכיל שהסית והדיח רבים בעייתו, כאשר היה מרצה בדרשותיו וטוען כי הרבנים מיושנים ואינם מיצגים את דרך האמת. פנה אליו רב העיירה בתוכחה ואמר לו: דומה אתה לפרה אדומה. הלה חיך ושמת, משום שסבור היה כי הרב חושב שהוא מרצה ודורש על דרך האמת. אך הרב המשיך והסביר: כשם שפרה אדומה מטרתה את הטמאים ומטמאה את הטהורים, כך גם אתה....

• • •

מפני מה זכה דמא בן נתינה עבור מצוות כיבוד

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

הריקוד של הרב קנייבסקי זצ"ל

לר' נח והקשה, "אבל מכאן ועד להפוך לחסיד, מה מצאתם שם?"

ר' נח ברר את דבריו וענה בהכנעה ובענווה כתלמיד לפני רבו אולם בחדות, "אנו אומרים בכל בוקר 'מה אנו, מה חיינו, מה חסדנו, מה צדקנו, מה מעשינו, מה נאמר לפניך, ה' אלוהינו, הלוא הגיבורים כאין לפניך, ואנשי השם כלא היו, וחכמים כבלי מדע, ובנונים כבלי השכל. כי כל מעשינו תוהו, וימי חיינו הבל לפניך...' עד היום הייתי מדגיש את הקטע הזה, מה אנחנו ומי אנחנו בכלל לפני הקדוש ברוך הוא כפי שהמשיג חינכנו לעבודת ה' יקרה זו. 'אולם מאז מצאתי את הדרך של ברסלב לימדו אותי להדגיש בעבודת ה' גם את הקטע הבא, 'אבל אנחנו עמך, בני בריתך, בני אברהם אוהבך, שנשבעת לו בהר המוריה; זרע יצחק עקיףך, שנעקד על גבי מזבחך; עדת יעקב בנך, בכורך, שמאהבתך שאהבת אותי ושמתךך ששמחת בו, קראת אותי ישראל וישורון... זה כבש את ליבי'."

דרך שבהגם שמחים בעבודת ה'. ר' נח חפץ

"עבודת השם יש בהרבה מקומות", סיים ר' נח בהכנעה את דבריו והוסיף "לא חיפשתי חסידות בשביל להיות שמח בלקח וליקר, חיפשתי דרך שעובדים את השם אבל גם שמחים בעבודת השם, ומצאתי".

באותו רגע אורו עיניו של המשגיח והבטיחו שיצליח בדרכו.

(מגזין "ניצוץ" ניסן תשפ"ב)

ה תקרבותו של הרב חפץ לתורת ברסלב, התרחשה כמה שנים אחרי חתונתו, בשנת תשכ"ג. היה זה בעקבות פגישה מזדמנת עם ר' נתן צבי קעניג ר' נתן צבי זיהה על אתר את מידת האמת והכיסופין של ר' נח, והוא הציע לו לבוא ולפגוש יהודי אמתי נוסף שהכיר, את בן משפחתו הרה"ח רבי גדליה קעניג זצ"ל. כמי שרדף אחרי האמת כל חייו, לא ארך לרב חפץ יותר מפגישה אחת יחד איתו בכדי לזהות את גדולתו וגדלותו של ר' גדליה ובהבנתו ועיונו בספרי רבינו זצ"ל.

• • •

הפעם היחידה שבה נסע המשגיח הגאון רבי יחזקאל (חצק'ל) לוינשטיין לתל אביב, הייתה לחתונתו של ר' נח. לצורך כך הצמידו לחלונת רכבו ווילונות, הוא לא יכול היה לסרב להשתתף בחתונת תלמידו חביבו אבל הוא לא רצה לחזות דבר בעיר זו.

מה מאד הייתה השתוממותו כאשר גילה שאחרי החתונה ר' נח מצא עולם חדש אליו הוא נמשך. 'מה מצא התלמיד שכל עולמו היה תורה במסירות, בדרך בלתי ידועה בעולם החסידות שאפילו אדמו"ר אין לה?' תהה בליבו, ובפעם הבאה שנפגשו הוא החליט לעמוד על דבר סודו.

"גם לי יש ליקוטי מוהר"ן בבית", פנה רבי חצק'ל

פתגם השבוע

עם ילדים מתנהגים באופן של שמאל דוחה וימין מקרבת

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עמיא שליט"א

נתן בת בת-שבע ונאדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן להצלחת משפחת שרון להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

חיים של הפצה

למרות היותו חכם ולמדן מופלג, בחר רבי אלטר טפליקר ללכת בדרכי התמימות, עד שהרב מטשערין המליץ עליו את הפסוק: "אשכילה בדרך תמים"; ובכל עת שהיה רוצה החסיד הגדול רבי אברהם שטרנהרץ להראות למקורבים חדשים – תמימות מהי, היה אומר להם: 'התבוננו ולימדו מרבי אלטר, שכל דרכי עבודתו מושתתים על תמימות ודעת ישרה, ללא כל עקמימות'.

'מתבודד' מופלג היה רבי אלטר טפליקר; זמן רב הקדיש מדי יום לעבודת ההתבודדות שהיא יסוד דרכו של רבינו – ומכאן הכוח הגדול הטמון בספרו 'השתפכות הנפש' הביא לידי מעשה. כל סעיף שכתב, יקד כאש בעצמותיו והיה דרך-חייו; נאה דרש ונאה קיים.

חידוש גדול יש בספריו, שההוגה בהם חש כאילו רבינו ומוהרנ"ת עצמם כותבים את הדברים. הדבר מעיד על דבקו העצומה בהם, תוך ביטול עצמיותו לגמרי.

יושב בפתח הצינן הקדוש: התמונה העתיקה בה נראה רבי אלטר טפליקר הי"ד

נגזרה הגזרה

שנת תרע"ט הייתה שנה רווית תלאות ליהודי אוקראינה. פוגרומים נערכו בכל העיירות על ידי פורעים צמאי-דם שפרקו זעמם החייתי על כל יהודי שנקרה בדרכם.

ביום שישי, יב לחודש אדר ב' שנת תרע"ט, ביקר רבי נתן שטרנהרץ בנו של רבי אברהם שטרנהרץ בטפליק. סופר שת"ם ומגיה היה, והגיע אל העיר לרגל תיקון ספרי-תורה. סר לבקר את רבי אלטר, ולאחר שהניח את הספרים על השולחן, ישבו שניהם ללמוד 'תורה' מליקוטי מוהר"ן, לפתע נשמעו שאגות פרא מהחלון, כנופיית רוצחים קרבה אל הבית, ר' נתן ב"ר אברהם, ר' ישראל בול, ובנו של רבי אלטר טפליקר הספיקו להסתתר, אולם עליו בעצמו נגזרה הגזרה.

וכך כותב בנו: "איה לי על שברי! ביום ו' י"ב ימים לחודש אדר שני תרע"ט, נהרג אבי ז"ל רבי משה יהושע, על ידי השודדים 'פנטליראווצעס' (= מכנופיית הצורר סמיון פטליריה שנאבק על השלטון) בעיר טפליק", ה' יקום דמו.

תוך הצטנעות מופלאה הוא הפיץ את המעינות הקדושים על ידי חיבוריו, שמתוכם מפורסמים ביותר הספרים: 'השתפכות הנפש' ומשיבת נפש', שקרבו, ועדיין מקרבים רבים לעבודת ה' יתברך בדרכו של רבינו הקדוש.

השבוע חל יום היארצייט של החסיד הקדוש רבי משה יהושע בזשיליאנסקי הי"ד המכונה רבי אלטר טפליקר, רבי אלטר נולד בטפליק לאביו רבי אשר זעליג, שהיה תלמיד-חכם וירא ה' מרבים, ממקורבי מוהרנ"ת. ממנו ומשאר תלמידיו הקדושים של רבי נתן למד את דרכי רבינו שהאירו נתיבתו לכל ימי חייו.

ספרים נוספים שיצאו על ידי רבי אלטר: 'מי הנחל' על ליקוטי מוהר"ן; 'אמונת עתיך'; הגדת 'אור זורח'; ומילי דאבות' על פרקי אבות. שלושה חיבורים נוספים

הכין לדפוס: סידור מבואר 'אור הגנוז'; 'שומרי אמונים'; והתעוררות על לימוד התורה, זאת מלבד כתבים רבים, יקרי ערך, שרבי אלטר העתיק למשמרת מדור לדור.

יותר מכולם החשיב לרבו את הגאון הקדוש רבי נחמן מטשערין, ממנו קנה את דרכו בלימוד ספרי רבינו. הוא אף התמסר להעתקת ספרו של הרב 'נחת השולחן' ומסרו לידי החסיד הגדול רבי ישראל קרדונו, שהוציאו לאור.

לימדו מר' אלטר

בעקבות מוהרנ"ת והרב מטשערין הלך גם רבי אלטר, ועשה ליקוטים מקוצרים מתורת רבינו, לכל החפץ להתקרב אל הקדוש ולטעום מתורתו הקדושה.

לאחר נישואיו שימש כמגיד-שיעור לנערים בני שלש עשרה, אותם לימד גמרא עם רש"י, תוספות ומפרשים. בד בבד, החדיר בלבם יראת ה' טהורה. אחד החסידים שנקלע פעם למקום לימודו עם תלמידיו, התפעל ממראה עיניו: רבי אלטר יושב ומבאר להם את פרק יא מתהילים: 'למנצח בה' חסיתי' והנערים מאזינים בשקיקה, כשהשפעתם העמוקה של דבריו ניכרת על פניהם.

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשד, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשכ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמטרתו לספק צדק מהיר ונגיש. בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, בטרדות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמלי).

בית הדין למומנות
"נחלי המשפט"

בית דין אזרי לדיני ממונות נותן מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומנסים ברשות האב"ד הגאון הרב שלמה סוסייה שליט"א הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א (מ"ץ ודין, ראש 'שיבת נחלי נצח')

הפניה אינה כרוכה בתשלום | 079-6976396